

mációkat közölve. Nevét hírhedtté tette, hogy ezzel a géppel bravúros módon lopták el Mussolinin a fogságából, egy hegytetőről! Műszaki-pilótai szemmel nézve roppant izgalmas történet, ahogy a körülzárt Berlinből – mint utolsó német le- és beszálló gép – Hitlert akarta kimenteni. Az akció a találatok dacára sikerült, de szerencsére a megátalkodott vezér makacssága miatt nem hosszabbodott ezért a háború. 75%-ban kicsinyített változata az eredeti gépnek majdnem minden jó tulajdonságát hordozza az eredetinek. Felsőszárnyas, oly jóindulatú, hogy minden pilótanövendék álma lehet. A Farkashegyi repülőtéren bemérték, és 23 méteres nekifutás után a levegőbe emelkedett.

A műrepülés budakeszi csodálói bizonyára emlékeznek még arra a HA-XCB jelzetű vörös gépre, amely nagyszerű háton repüléseivel, loopingjaival felidézte az első világháborús filmek légi csatáit, ingyen cirkuszt kínálva. A vászonborítású, kétfedelű gép kilenchengeres csillagmotorjával gyönyörű mélyrepüléseket végzett – amíg utol nem érte a végzete. Azonban egyfelől a szerencse kegyeltje volt, másfelől pilótája is kiváló képzettséggel bírt: átszakított három darab kétcentis nagyfeszültségű vezetékét, tíz helyen kigyulladt, majd mégis emberi sérülés nélkül tudott landolni. E sorok írója is egy évig restaurálta, majd a gép tavaly Németországba került. A cikk írásakor is repül még kétfede-

les gép itt Budakeszin, de az túragép. Repülőterünk felett hétvégeként átrepül az 1949-es gyártási évű kétmotoros LI-2-es, mely a világ egyetlen repképes példánya. Ugyancsak Budáról szokott startolni légerünkbe a kétfedeles PO-2-es, melynek az előbinél is jellegzetesebb, mély dübörgő csillagmotor hangja minden más géptől elüt: ez is a világháború alatt is használt típus. Végezetül e gondolathoz kapcsolódva a bevezetőben említett PIPER gép hivatásos pilótájának szavaival búcsúozom: „*Munkám a repülés, de az igazi repülési élményt itt Budakeszin tudom csak átélni*”

**A szöveget az Ívfény Múzeum/
Budakeszi munkatársai állították
össze a gépek tulajdonosainak/
pilótáinak segítségével**

Ádám Éva (1963–2022)

Fájdalommal tudatjuk, hogy a budakeszi Nagy Gáspár Városi Könyvtár vezetője súlyos, türelemmel viselt betegség után január 3-án elhunyt. Az őszi diagnózis után még bízunk a felépülésében, de sajnos reményünk nem teljesedett be.

Ádám Éva mohácsi középiskolai tanulmányai után először Szombathelyen magyar-könyvtár szakos főiskolai diplomát, majd az ELTE-n könyvtár szakos egyetemi diplomát szerzett. Dolgozott az ELTE ÁJK könyvtárában, majd 1995-től Budakeszin, ahol 2013-tól a könyvtár vezetője volt. A könyvtári munka szinte minden területén dolgozott, és mindig magas színvonalon: olvasószolgálat, könyvbeszerzés, adminisztratív háttérmunkák, a teljes raktári állomány költöztetése. Fontosnak tartotta a könyvtár műveltséget közvetítő szerepét is: rendszeresen szervezett könyvbemutatókat, író-olvasó találkozókat. Támogatta, hogy könyvtárunkban biblioterápiás olvasókör működjön, és maga is aktívan részt vett az összejöveteleken. A Magyar Könyvtáros Egyesület Pest Megyei Szervezetének is aktív tagja volt, részt vett a szakmai napokon, 2017-ben az ő szervezésében Budakeszi adott helyet a megyei könyvtáros napnak.

A szakmai munkája mellett közösséget is teremtett: 13 éven át vezetett kirándulásokat először a közelben, majd egyre nagyobb távokra, még Kárpátaljára is szervezett utat. Ehhez túravezetői oklevelet is szerzett. A túrázók összetartó csapattá váltak, részt vettek és vesznek könyvtárunk rendezvényein, a járvány előtt rendszeresek voltak a távoli országokat ismertető vagy valamilyen természeti érdekességet bemutató előadások. A környezettudatosságot és a természet szeretetét is átadta társainak. Az általa vezetett túrákon mindig ismertette a felkeresett hely-

hez kapcsolódó tudnivalókat, kulturális érdekességeket. Örömmel töltötte el, ha a kulturális programot ötvözni lehetett a természetjárással: például buszos kirándulást szervezett könyvtárunk névadója, Nagy Gáspár költő és író emlékházába, melynek során egy arborétumot is meglátogattak.

A Hírmondó szerkesztésében is évekig részt vett: tagja volt a szerkesztőbizottságnak, és számtalan helytörténeti cikket írt, illetve könyvajánlókat készített.

Nagy tudású és műveltségű emberként is egész életében szerény maradt, kollégáit partnerként kezelte, ötleteiket, javaslataikat nyitottan fogadta. Emberi nagyságát mutatja, hogy több alkalommal önzetlenül sietett rászoruló emberek és állatok segítségére. Kedves, empatikus személyisége, jó humora örökre hiányozni fog.

a könyvtárosok